

Arrest

nr. 63 288 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Arabische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Mosul. U zou tot het 2de jaar naar de lagere school zijn gegaan. Nadien zou u als automechanicus in de garage van uw broer hebben gewerkt. In 2004 begon u broodjes te verkopen op straat. Op 5 november 2005 zou uw broer, die bij het leger zat, zijn gedood. Op 15 november 2006 zou u bij de politie zijn gaan werken. U verklaart dat u werd tewerkgesteld bij de 'noodgevallen dienst' bij 'fawjs' (bataljon) 1. U werd bewaker van een controlepost aan het gebouw van de noodgevallen dienst. U zou ook een tijdje aan een controlepost in Zinjili hebben gewerkt. In 2007 zou u een opleiding van twee maanden hebben gevolgd aan de politieacademie van Mosul. Op 25 april 2010 zou u, thuis, een dreigbrief hebben ontvangen. U werd bedreigd omdat u als politieagent werkte. Daarop besloot u het land te verlaten. U zou nog ongeveer een maand in Irak, op uw werk, hebben verbleven alvorens het

land te verlaten op 2 juni 2010. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 29 juni 2010 aankwam en de dag nadien asiel aanvraag.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw politiebade, de legerbade van uw broer, twee opleidingsattesten, 3 foto's waarop u in uniform staat afgebeeld en een foto van uw broer. Verder legt u nog kopies voor van een voedselrantsoenkaart, de overlijdensakte van uw broer, een aanstellingsbrief van de politie en een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart dat u Irak hebt verlaten uit vrees te worden vermoord omdat u als politieagent werkte (CGVS, 06/01/2011, p.19).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u daadwerkelijk als politieagent hebt gewerkt in Mosul. U hebt verklaard dat u vanaf 15 november 2005 tot uw vertrek uit Irak in juni 2010 (CGVS, 06/01/2011, p.4) als bewaker hebt gewerkt bij het eerste bataljon ('fawjs' 1) van de noodgevallen dienst in Mosul (CGVS, 06/01/2011, p.8, p.11). De noodgevallendienst is, volgens u, gevestigd aan de Arays rotonde aan de linkeroever van Mosul aan de bossen (Ghabat), aan de linkerkant van de Shuhada brug (CGVS, 06/01/2011, p.8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat het eerste bataljon van de noodgevallendienst in West-Mosul ligt bij Bab Sinjar en niet in Oost-Mosul zoals u beweert. Het feit dat u uw werkplek volledig verkeerd situeert in Mosul, laat weinig ruimte om geloof te hechten aan uw bewering als zou daadwerkelijk als bewaker bij de politie hebben gewerkt.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u (A.(kolonel) A.N.) noemt als hoofd van 'fawjs 1' (bataljon 1) van de noodgevallendienst (CGVS, 06/01/2011, p.11). Dit klopt echter niet met de informatie van het Commissariaat-generaal. Het hoofd van het 1ste bataljon van de noodgevallendienst in Mosul is luitenant-kolonel (S.A.U.). Het Commissariaat-generaal heeft in geen enkele bron informatie teruggevonden over een politiechef in Mosul bij dit bataljon met de naam (A.A.N.). Terloops kan hier worden vermeldt dat luitenant-kolonel (S.A.U.) om het leven kwam in december 2010 bij een aanslag op het kantoor van het eerste bataljon van de noodgevallendienst. Hoewel u zich op dat moment reeds in België bevond is het eerder bevreemdend dat u hiervan niet op de hoogte bent. Het betreft hier immers uw voormalige werkplek en uw voormalig overste. Uit uw verklaringen blijkt dat u nog steeds contact heeft met uw familie in Mosul (CGVS, 06/01/2011, p.3).

Het is ook opvallend dat u enkel 'Dawlat al Iraq al Islamiya' kunt opnoemen als terroristische groep actief in Mosul (CGVS, 06/01/2011, p.19). Van iemand die beweert ongeveer vier en een half jaar (van november 2005 tot juni 2010) bij de politie te hebben gewerkt in Mosul, mag toch worden verwacht dat hij enkele namen kan geven van groeperingen actief in Mosul. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat er meerdere terroristische groeperingen actief zijn in Mosul. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering als zou u in Mosul als bewaker bij de noodgevallen brigade van de politie hebben gewerkt. U heeft wel enige algemene kennis over de politie, maar gezien bovenstaande vaststellingen dermate flagrant zijn, bent u er niet in geslaagd om te overtuigen dat u daadwerkelijk bij de politie was tewerkgesteld.

Aangezien het niet geloofwaardig wordt geacht dat u daadwerkelijk bij de politie in Mosul hebt gewerkt, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de bedreiging die u omwille van die reden zou hebben ontvangen. U hebt immers uitdrukkelijk verklaard dat u werd bedreigd omdat u bij de politie zat en dat u voor 25 april 2010, de dag van de vermeende dreigbrief, nooit bedreigd bent geweest (CGVS, 06/01/2011, p. 19-20). De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Uw verklaringen omtrent uw beweerd profiel als politieagent in Mosul worden verder ondermijnt door het feit dat er ernstige vraagtekens dienen te worden geplaatst bij uw beweerd verblijf in Mosul tot juni 2010. Zo is het zeer bevreemdend dat u de val van het regime van Saddam Hussein verkeerd situeert. U beweert dat de val van Saddam Hussein op 2 februari 2003 plaats vond (CGVS, 06/01/2011, p. 5). Dit klopt niet met de informatie van het Commissariaat-generaal. De val van het regime werd ingezet in maart 2003. De stad Mosul viel op 11 april 2003. Dat u de val situeert op 2 februari 2003 is zeer bevreemdend. Zeker aangezien u hebt verklaard dat u op het moment van de val in het leger zat en er dus toch van dichtbij moet betrokken zijn geweest (CGVS, 06/01/2011, p.4-5). Vervolgens verklaarde u dat, hoewel u in Mosul was op het moment van de val, u geen andere troepen hebt gezien die Mosul zijn binnengevallen dan de Amerikaanse (CGVS, 06/01/2011, p. 5). Later verklaarde u dat u had gehoord dat er ook Peshmerga's binnen kwamen maar dat u dat zelf niet hebt gezien (CGVS, 06/01/2011, p. 6). Dit is bevreemdend aangezien de Peshmerga's Mosul zijn binnengevallen nog vóór de Amerikanen. Dat u hier, als Arabische inwoner van Mosul, niets van zou hebben gemerkt is zeer bevreemdend. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u de partij van Saddam Hussein niet kunt benoemen (CGVS, 06/01/2011, p. 6). Dat iemand, die beweert geboren en getogen te zijn in Mosul, de

naam van de partij van Saddam Hussein niet kent (u was al 22 jaar op het moment van de val en u hebt uw legerdienst gedaan tijdens het regime van Saddam Hussein) is zeer bevreemdend. Deze partij had tot 2003 de macht in handen in Centraal-Irak, waaronder uw regio, en controleerde als dusdanig de ganse Centraal-irakese samenleving. De partij was alomtegenwoordig in de Irakese samenleving en oefende een dergelijke grote invloed uit dat kan worden verwacht dat personen die geboren en getogen zijn in Centraal-Irak de naam van deze partij kennen. Vervolgens is het ook zeer bevreemdend dat u twijfelt aan de naam van de rivier die door uw stad loopt en die u, zoals u beweert, moest oversteken om naar uw werk te gaan. Op de vraag welke rivier er door Mosul stroomt, antwoordt u eerste Shat al Arab, Shat al Mosul, Tigris of Eufraat. Vervolgens zegt u Shat of Tigris rivier om dan met de Tigris rivier te besluiten (CGVS, 06/01/2011, p. 8-9). Het feit dat u hier zolang over moet nadenken, is zeer bevreemdend. Het is ook zeer opvallend dat u geen namen kent van Koerdische partijen aanwezig in Mosul (CGVS, 06/01/2011, p. 7). Ook al bent u niet geïnteresseerd in politiek dan nog mag er van u worden verwacht dat u weet welke Koerdische partijen er aanwezig zijn in Mosul. Zeker aangezien de Koerden na de val de macht in Mosul in handen kregen. Uw kennis aangaande deze toch wel essentiële elementen van uw leefwereld, staat in contrast met uw eerder goede geografische kennis van de stad, waardoor een sterk ingestudeerd karakter kan worden vermoed.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering als zou u op het moment van de val en nadien in Mosul hebben verbleven.

De ongeloofwaardigheid omtrent uw bewering als zou u in Mosul bij de politie hebben gewerkt en de ongeloofwaardigheid van uw bewering als zou u op het moment van de val van het regime van Saddam Hussein en de daaropvolgende periode tot juni 2010 in Mosul hebben verbleven, maakt dat het Commissariaat-generaal niet is staat is zich een correct beeld te vormen van uw profiel en de plaatsen waar u de voorbije jaren hebt verbleven, van een eventueel verblijf in andere landen of van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kunt beschikken. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u de status van subsidiaire bescherming niet worden toegepast.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Uw identiteitskaart dd. 28/12/2010 zou uw identiteit en afkomst kunnen bevestigen maar zegt niets over uw verblijf van de laatste jaren. De politiebadge en de twee opleidingsattesten zijn evenmin in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt zijn alle documenten in Irak immers op gemakkelijke manier na te maken. Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen zoals hierboven werd aangetoond, geenszins het geval is. U legt drie foto's voor, waarbij op een van de foto's zou figureren in een in een kaki gevlekt uniform. Hieruit kan echter niet worden met zekerheid worden afgeleid dat u werkelijk de persoon bent die daar figureert. Zelfs indien u het werkelijk bent, kan het evenmin overtuigen dat u daadwerkelijk bij de politie zat in Mosul. Het is niet omdat u op de foto staat in een uniform en met een wapen of dat u poseert voor een politiewagen dat u ook daadwerkelijk bij de politie zat. Bovendien zijn foto's gemakkelijk manipuleerbaar. De foto en de legerbadge van uw broer alsook de kopie van zijn overlijdensakte bevestigen enkel dat uw broer in het leger zat en dat hij is gestorven. Deze bewering wordt echter niet in twijfel getrokken. Bovendien hebt u verklaard dat het beroep van uw broer en zijn vermeend overlijden niets met uw beweerde problemen in Irak te maken hebben (CGVS, 06/01/2010, p. 19). De overlijdensakte, de aanstelling bij de politie, de voedselrantsoenkaart en de dreigbrief zijn kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld en die bijgevolg een beperkte bewijswaarde hebben. Bij de dreigbrief dient nog te worden opgemerkt dat u beweert dat hij van 'Dawlat al Iraq al Islamiya' is terwijl hij is ondertekend door 'Jaish al murabetien al daherien al haq' (het leger van de bondgenoten die op zoek zijn naar de waarheid). Vervolgens kan een dreigbrief door eender wie en eender waar zijn opgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel baseert verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en op een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker betwist de motivering betreffende zijn beroepsbezigheden in Irak. Hij merkt op dat het eerste bataljon van de noodgevallendienst recent werd overgebracht naar West-Mosul, maar dat op het tijdstip

dat hij was tewerkgesteld in Irak het eerste bataljon wel degelijk in Oost-Mosul was gelegen. Verder stelt hij dat (A.A.N.) het vaste hoofd van het eerste bataljon van de noodgevallendienst was tot 2008 en dat er na 2008 dikwijls van bevelhebber werd gewisseld. Aangezien hij niet in contact kwam met de bevelhebbers die opeenvolgend aan het hoofd van het eerste bataljon stonden, was hij niet in staat alle namen te onthouden. Ten slotte kan hem niet verweten worden dat hij niet op de hoogte is van de aanslag waarbij luitenant-kolonel (S.A.U.) om het leven kwam, aangezien hij wegens zijn analfabetisme niet in staat is om het nieuws uit Mosul via internet te lezen en hij met zijn familie niet over gebeurtenissen in Mosul spreekt.

Verzoeker stelt dat hij bedeesd was tijdens het beantwoorden van de vragen en dacht dat het voldoende was om één terroristische groepering actief in Mosul te benoemen.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal kort door de bocht gaat door de algemene kennis die hij over de politie heeft niet in overweging te nemen. Er kan immers niet van een kandidaat-vluchteling verwacht worden dat hij alle kennisvragen, die vaak zeer detaillistisch zijn, correct beantwoordt. Te meer daar hij zelf niet geschoold is en niet kan lezen en schrijven.

Verzoeker voert aan dat verweerder de grond van zijn asielrelaas niet heeft beoordeeld.

Verzoeker volhardt dat hij wel degelijk afkomstig is uit Mosul. De vaststelling dat hij niet de correcte datum van de val van Mosul zou hebben opgegeven, moet te wijten zijn aan een vertaalprobleem. Hij weet niet hoe de val van Mosul precies gebeurd is doordat hij de berichtgeving over de val niet heeft gevolgd. Hij heeft geen interesse in politiek, volgt het nieuws niet en is niet geschoold, waardoor het niet verwonderlijk is dat hij niet kan antwoorden op bepaalde vragen. Verzoeker betwist dat de vragen die hij niet kon beantwoorden tot zijn leefwereld behoren, aangezien de onbeantwoorde vragen politieke of schoolse kennis betreffen. Zijn goede geografische kennis van de stad Mosul duidt dan weer op het doorleefde karakter van zijn verklaringen.

Verzoeker meent dat de door hem neergelegde documenten niet aan een objectief onderzoek werden onderworpen. Zo werd zijn identiteitskaart niet onderzocht, terwijl er in de bestreden beslissing wel wordt gesteld dat dergelijk document zijn afkomst zou kunnen bevestigen. Verder meent verzoeker dat verwijzen naar algemene informatie niet volstaat om de overige documenten te weerleggen. Ieder asielrelaas verdient immers een individueel onderzoek.

Verzoeker stelt dat het weinig verwonderlijk is dat hij de naam van de terroristische groepering van wie hij de dreigbrief heeft ontvangen niet kan geven, aangezien hij niet kan lezen. Ook na zijn vertrek werden zijn ouders trouwens bedreigd. Naar aanleiding hiervan heeft zijn vader een hartaanval gekregen.

Verzoeker stelt dat hij een soennitisch moslim is die steeds in Mosul heeft gewoond. Hij kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen aangezien de autoriteiten niet in staat zijn zichzelf te beschermen zodat verzoeker oordeelde dat hij geen bescherming zou krijgen.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoekers stelling dat het eerste bataljon recentelijk is overgebracht naar West-Mosul maar vroeger wel degelijk in Oost-Mosul was gelegen, betreft een blote bewering daar deze niet gestaafd is aan de hand van concrete informatie. Deze niet-gestaafde stelling is niet van aard om de concrete informatie van het Commissariaat-generaal (administratief dossier, antwoorddocument Cedoca, IRQ2011-001) te weerleggen. Hetzelfde geldt voor verzoekers niet-gestaafde bewering dat (A.A.N.) het vaste hoofd van het eerste bataljon was tot 2008 en dat er na 2008 heel vaak van bevelhebber gewisseld werd; waarbij verzoeker trouwens voorbij gaat aan het feit dat er geen informatie werd teruggevonden over een politiechef in Mosul bij het eerste bataljon met de naam (A. (kolonel) A.N.) (zie antwoorddocument Cedoca, IRQ2011-001). Toen verzoeker werd gevraagd naar het hoofd van zijn bataljon (faws), vermeldde hij enkel (A.A.N.) zonder hierbij ook maar enige melding te maken van het feit dat deze feitelijk maar tot 2008 vast bevelhebber was en er na 2008 heel vaak van bevelhebber werd gewisseld (gehoorverslag CGVS p. 11), terwijl dit, als dit werkelijk het geval was, wel kon verwacht worden van verzoeker. Verzoeker verklaarde immers zelf tot in juni 2010 als bewaker bij het eerste bataljon te hebben gewerkt. Het is tevens opmerkelijk dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat luitenant-kolonel (S.A.U.) om het leven kwam in december 2010 bij een aanslag op het kantoor van het eerste bataljon van de noodgevallendienst. De door verzoeker opgeworpen argumenten zijn niet van die aard om zijn gebrek aan kennis te verantwoorden daar het geen alledaagse gebeurtenis in Mosul betreft doch wel een aanslag op zijn voormalige werkgever en op zijn voormalige werkplek. Het is aldus een gebeurtenis die hem wel degelijk persoonlijk aanbelangt en zelfs van invloed is op de door hem beweerde vrees om vermoord te worden omdat hij als politieagent werkte. Het is omwille van deze omstandigheden niet plausibel dat verzoeker, indien daadwerkelijk tewerkgesteld als politieagent, hij en zijn familie het nooit over deze gebeurtenis hebben gehad.

Verzoekers betoog dat hij bedeesd was gaat voorbij aan het feit dat verzoeker na het vermelden van "Dawlat al Islamiya" uitdrukkelijk naar andere groeperingen werd gevraagd, waarop hij expliciet stelde het voor de rest niet te weten (gehoorverslag CGVS p. 18-19). Evenmin kan ingezien worden hoe "bedeesd zijn" een reden kan zijn om slechts één groepering te noemen indien hij, als politieagent, er meerdere zou kennen.

De vastgestelde gebrekkige kennis van verzoeker betreft geen details of theoretische kennis maar handelt over elementaire elementen in de directe leefwereld van een politieagent, zoals zijn werkplaats, zijn overste(n) en de terroristische groeperingen die actief zijn in zijn regio. Het feit dat verzoeker niet geschoold is en analfabeet is, kan geen verschoning vormen voor deze gebrekkige kennis.

Zelfs indien aangenomen zou worden dat verzoeker de functie van politieagent uitoefende, *quod non*, dient te worden opgemerkt dat hij niet aannemelijk maakt geen bescherming, overeenkomstig artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet, te kunnen verkrijgen omwille van één van de gronden van vervolging zoals omschreven in artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet. Te dezen dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker, die in 2006 in dienst trad terwijl het een algemeen bekend gegeven is dat de situatie op dat moment in Irak bijzonder gewelddadig was, als politieagent inherent blootgesteld is aan bedreigingen. Het feit dat verzoeker, die voordien niet het voorwerp uitmaakte van noemenswaardige bedreigingen, één dreigbrief ontving is onvoldoende om aan te nemen dat hij hieromtrent geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten waarvan hij zelf deel uitmaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. In een tweede middel roept verzoeker een schending in van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal heeft nagelaten om objectief onderzoek te voeren naar zijn afkomst. De neergelegde identiteitskaart wordt niet als vals verklaard. Zijn afkomst wordt niet expliciet betwist. Hij is afkomstig uit Mosul, Irak. Het onderzoek naar de nood aan bescherming dient verricht te worden ten opzichte van de plaats van afkomst, zijnde Mosul. Verzoeker verwijst, middels de toegevoegde informatie, naar verschillende veiligheidsincidenten in Mosul (zie ook informatie gevoegd aan het verzoekschrift). Verzoeker wijst verder op het feit dat de algemene veiligheidssituatie in geheel Irak tot op heden nog steeds niet stabiel is. Verzoeker meent dat Irak niet op te splitsen valt in veilige en niet-veilige regio's.

3.2.1. Verzoeker voert terecht aan dat hij, zoals overigens in de bestreden beslissing wordt erkend, dat hij een goede geografische kennis van de stad Mosul heeft. De vastgestelde onwetendheden in de bestreden beslissing betreffen elementen die *in casu* niet opwegen tegen de geografische kennis zoals deze blijken uit zijn verklaringen. Derhalve kan op basis van verzoekers verklaringen niet besloten worden dat hij niet afkomstig is uit Mosul.

3.2.2. In het administratief dossier is geen landeninformatie voorhanden die de Raad toelaat te beoordelen of verzoeker omwille van zijn herkomst van Mosul een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4, §2, c).

Indien in Mosul het geweld een niveau aanneemt zodat voldaan is aan de bepalingen van artikel 48/4, §2, c, is er evenmin informatie aanwezig om te beoordelen of er in een ander deel van Irak geen reëel risico bestaat op ernstige schade zodat redelijkerwijs verwacht kan worden dat door verzoeker in dat deel van Irak verbleven wordt.

4. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 maart 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS